

KAMU GİRİŞİMCİLİĞİ VE KAMUSALLIK ÇALIŞTAYLARI ÜZERİNE

Ali Yiğit

EMO 36 ve 37. Dönemler Yönetim Kurulu Başkanı
aliyigit59@gmail.com

Özelleştirmenin ne anlama geldiğini anlayabilmek için özelleştirme kavramını KİT'leşme kavramı ile birlikte değerlendirmek gerekiyor. KİT'lerin oluşturulması 20. Yüzyılın ilk çeyreğinde yaşanan krizleri aşma konusunda kapitalizmin bulduğu yoldur.

1930'lardan itibaren ekonomik krizi aşma aracı olarak geliştirilen KİT'ler, özellikle 2. Dünya Savaşı Sonrası dönemde Sovyetler Birliği ve tüm sosyalist ülkelerdeki kazanımlara karşı Avrupa'nın bir barikat oluşturmak için geliştirdiği Refah Devleti - Sosyal Devlet uygulamaları etrafından şekillenmeye başlayan ve başta eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, enerji, iletişim vb alanların kamu tarafından örgütlenmesinin aracı olarak değerlendirilmelidir.

1930'lardan 70'lere kadar da hemen hemen bütün dünyada ölçeği tartışılabilir büyüklükte ve sayıda KİT'lerin oluştuğu ve ekonominin ağırlıklı olarak bunun üzerinden döndüğü bir sistem söz konusuydu.

1970'lere kadar bu uygulama Kapitalist Sistem için kısım sorunsuz şekilde gitti. Ancak 70'lerden sonra art arda yaşanan petrol krizleriyle birlikte sistem sarsılmaya başladı. Buna en tipik açıklamayı da şöyle söyleyebiliriz: Sistem tıkanmış ve yeni bir alan bulunması gerekiyor. Bundan yaklaşık bir asırdan fazla bir süre önce Rosa Luxemburg'un bir söylemi var, yani "Kapitalizm, ancak yeni yağma alanları bulduğu sürece varlığını sürdürebilir" diye. Yeni yağma alanı da KİT'lerdi ve bunlar tartışılmaya açıldı.

Bu tartışmanın da öncülüğünü ABD'de Reagan, İngiltere'de de Thatcher'ın oluşturduğu iktidarlar sürdürdüler. Nedeni her ne kadar sisteme nefes aldirmek ve yeni bir alan açmak olsa da şöyle tartışılıyordu.

Özellikle sağ liberallerin savunduğu bir düşünce, "Devlet vatandaşından vergi topluyor, bu vergileri vatandaşa hizmet olarak sunmak yerine, KİT'lerin açıklarını kapatmakta kullanıyor. Biz bu KİT'lerden kurtulursak, toplanan vergilerle vatandaşa hizmet verilir ve toplumda refah yükselir."

Buna karşın sol liberallerin söylemleri ise biraz daha farklı, ama aynıydı. Bunlar da şu şekilde bir söylemi öne çıkarmışlardı: "Devlet, bu kadar ekonomik büyüklüğü elinde tutarak ceberutlaştı, işkenceci oldu. Bu devleti ekonomik gücünden arındırırsak devlet demokratikleşir, demokratik devlet de kalkınmanın önünü açar, toplumda refah yükselir."

Bu iki tez, 80'lerin ortalarından 90'lara kadar Türkiye'de de akademik düzeyde tartışıldı. Çok öyle bizim kenarımıza, köşemize uğrar mı gibi bir kaygı taşımaksızın,

bunu birileri fantezi olsun diye tartışıyor sanmıştık. Ancak 80'lerin ortalarında Özal'ın iktidara gelmesiyle birlikte yeni bir süreç başladı Türkiye'de. Dünyadaki sürece de paralel olarak özelleştirme kavramı ortaya atıldı, yani bu biraz önce özetlediğim kavramın vücut bulduğu bir uygulama gündeme geldi.

1983 seçimlerinde köprü hisselerinin satışını gündeme getirmişti Turgut Özal. Halkçı Parti Genel Başkanı Calp'ın da meşhur "Sattırmayacağız" çıkışıyla birlikte biz bu kavramı ilk defa duyduk.

Seçimlerden sonra ilk uygulaması da elektrik alanında oldu. İstanbul'un Anadolu Yakası özel bir kuruluşa (Aktaş Elektrik) devredilerek ilk özelleştirme uygulaması da gerçekleştirildi. Aktaş Elektrik örneği sanal ortamda köprü hisseleri satışından sonra ilk varlık satışlarıdır.

Bu uygulamayı basit bir mülkiyet devri olarak değerlendirmek doğru değildir. Bu konu doğrudan kamu hizmeti kavramıyla beraber değerlendirilmesi gereken bir konuydu ve kamu hizmeti kavramının ne olup olmadığı üstüne tartışmalar başlatıldı. O döneme hatırlayacak-sınız, özelleştirme karşıtı cephenin öncüsü olan EMO ve Odamızın da olduğu kitle örgütleri, siyasi partiler, sendikaların tümü, "Bu alanların kamusal hizmet alanları olduğu, bunların özelleştirilemeyeceği" gerçeği üzerinden Özelleştirme Karşıtı Platformu (ÖKP) oluşturmuşlardır. ÖKP'nin oluşturulduğu dönemde karşı çıkışın yasal dayanakları da vardı; çünkü kamu hizmetlerinin kamu eliyle sürdürülmesi gibi bir zorunluluk söz konusuydu. Bunlar özel kuruluşlara devredilirse de imtiyaz sözleşmeleriyle devredilebileceği, ancak devirle bile kamu hizmetinin niteliğinin değişmeyeceği gerçeği vardı. Türkiye'de önce yasal anlamda, daha sonra da anayasal anlamda bir dizi değişiklikler yapılarak imtiyaz sözleşmesi anlayışı devre dışı bırakıldı.

Aynı dönemlerde Anayasa Mahkemesi, açılan bir davada verdiği ilginç bir karar vardır ve bugün bile hâlâ hukuksal anlamda geçerliliğini taşıyan bir karardır. Bu önemli yaklaşım Anayasa Mahkemesine özelleştirme uygulamalarıyla ilgili açılan bir davadan sonra vermiş olduğu gerekçeli kararın ekindedir. Kararda konu şu şekilde ifade edilmektedir: "En geniş tanıma göre kamu hizmeti, devlet ya da diğer kamu tüzelkişileri tarafından ya da bunların gözetim ve denetimleri altında genel ve ortak gereksinimleri karşılamak, kamu yararını ya da çıkarını sağlamak için yapılan ve topluma sunulmuş bulunan sürekli ve düzenli etkinliklerdir." Yani burada öne çıkan kavram, devletin bu hizmetleri düzenli ve sürekli bir şekilde yapması yaklaşımıdır.

Özelleştirme tartışmalarında öne çıkan bir başka temel tartışma da bir kamu hizmetinde fiyatlamamanın nasıl olacağıdır. Hatırlanacağı gibi, o dönemlerde kamu hizmetlerinde kâr güdüsünün önde olamayacağı ve hizmetin sürekliliğinin sağlanabilmesi açısından makul bir fiyatlama tartışmaları yapılmaktaydı. Ancak bütün bunların hiçbirisi yokmuş, Türkiye’deki hukuksal altyapı böyle değilmişçesine yapılan özelleştirmeler, imtiyaz sözleşmesi değil de özel hukuk sözleşmesiyle gerçekleştirildi. Aslında ülkemizdeki mevcut mevcut hukuk sisteminde bile hukuksuz olan bir şekilde özelleştirmeler yapıldı. Bir kamu hizmetini özel bir kuruluştan da satın alıyor olsanız -yani devretseniz bile- bu bir imtiyaz devri anlamına gelmektedir. Çünkü kamu hizmetini yapmak devletin asli görevi, bunu özel bir kuruluşla vermişse de bu bir imtiyaz hakkı devridir. Yani imtiyaz sözleşmeleri de doğal olarak Danıştay denetimine tabi olmak durumundaydı. Devirlerde Danıştay Denetimi önemli bir denetim mekanizmasıydı. Ancak yasal düzenlemelerle bunların imtiyaz sözleşmesi olmayacağı, bunların özel hukuk sözleşmeleri olduğu şeklindeydi ve özel hukuk sözleşmesi olarak tüm bu alanlar özel kuruluşlara devredildi.

Hatırlanacağı gibi geçmişte Osmanlı'dan devralınan kapütölyasyonlar (imtiyazlar) nedeniyle yaşanan olumsuzlukları gidermek için Cumhuriyet kurulduğunda İmtiyaz devir hakkı TBMM'ye verilmiştir. 1961 Anayasası ile Danıştay'ın kurulmasıyla İmtiyaz Sözleşmeleri konusu Danıştay Denetim verilecek Anayasal güvence sağlanmıştır. Ne yazık ki 1999 yılında yapılan Anayasa değişiklikleriyle Danıştay yetkisi "Görüş Bildirmeye" indirgenmiştir. Böylece imtiyaz devirleri konusundaki denetim yetkisi kaldırılmıştır.

Yine kamuoyunun ikna edilmesi açısından kullanılan argümanlardan bir diğeri de “Özelleştirmeyle beraber rekabet geleceği ve rekabetin de ucuzluk getireceği, devlet olarak gerekli hizmetleri veremiyoruz, arıza oluyor gidemiyoruz, şu oluyor, beceremiyoruz, yatırım yapamıyoruz vb ifadeler söz konusuydu. Özelleştirme ile gelecek özel kuruluşlar, arızalara da hızlı müdahale edecek, yeni yatırımlar da yapacak, hizmetin niteliği yükselecek.” yalanıydı.

Dünya genelinde de kabul gören bir şey konu ise elektrik, su, kablolu telefon, doğalgaz gibi, kanalizasyon da buna dâhil olabilir, ağ biçiminde örgütlenmiş olan yapıların -dünyadaki teknolojik düzey buna olanak vermemektedir- bir bölgede birden fazla ağın yapılması olanaklı değildir. Yani bunlar doğal tekel konumunda. Dolayısıyla doğal tekellerde de rekabet olabilir mi; olamaz. Bunun olacağı üstüne de çok konuşuldu. Ancak en tipik örneği, bugün Türkiye’de tüm elektrik alanı özelleştirildi. Örneğin bir elektrik abonesi elektriği ya o bölgedeki yetkili

elektrik dağıtım şirketinden alacak o bölgedeki yetkili elektrik dağıtım şirketinden alacak. Çünkü abonenin evine tek bir şebeke geliyor. Dolayısıyla burada rekabet olabilme şansı yoktur.

Dediler ki, “Hizmetlerin niteliği yükselecek.” Nitelik yükseldi mi; hayır. “Fiyatlar ucuzlayacak.” Fiyatlar ucuzladı mı; hayır. Eskiğine göre elektrik fiyatları yaklaşık dört kat artmış durumda. Bu diğer mal ve hizmetler açısından da sıralanabilir, yani benzer özellikler göstermektedir.

Dolayısıyla kamuoyu öylesine bir şekilde kandırıldı ki, buna da en çok bürokratlar, -bütün tartışmalarda hep karşımızda onlar olurlardı- canhıraş savunurlardı ve şimdi hepsi de işsiz kalmış durumdalar.

Gelinen noktada ülkemizde özelleştirmeyi savunan kimse kalmamış olmasına karşın özelleştirme her alanda yapılmıştır ve yapılmaya devam edilmektedir.

Özelleştirmelerle birlikte, sadece bir mülkiyet devri ya da mal ve hizmetlerin fiyatlarının artmış olmasının ötesinde, dünya genelinde de baktığımızda, 80'lerin ortalarından bugüne kadar Kuzey ülkeleriyle Güney yoksul ülkeleri arasındaki gelir dağılımı o döneme göre Kuzey ülkeleri lehine iki kat daha artmış durumda. Ülkeler bazında baktığımızda da en zengin ile yoksul arasındaki gelir dengesi yine tersine bir şekilde yoksullar aleyhine artmış durumdadır. Yani bu süreç aslında bir sermaye aktarımına, bir gelir aktarım ve yoksulların biraz daha yoksul olduğu bir süreç evrilmiş durumdadır. Zaten bu amaçla yapılıyordu; çünkü sistem tıkanmış, yeni bir alan açmak gerekiyor ve bu alanda da KİT'lerin kârlarının, sermayelerinin özel kuruluşlara aktarılması hedefleniyordu ve gerçekleştirildi.

Ülkemizdeki verilere baktığımızda daha vahim bir tablo görmekteyiz. 80'lerin ortalarından bugüne kadar en zengin yüzde

10'la en fakir yüzde 10 arasındaki fark 10 katına çıkmış. Bu ne anlam ifade ediyor? Artık düşük gelir grubu ve yoksulların temel ihtiyaçlarını karşılama konusunda, yani bu hizmetlere erişme ve ihtiyaçları oranında faydalanma konusunda bir problem ortaya çıkmış ve yoksullar artık bunları satın alamaz noktasına gelmiştir.

Bizim kuşağın aldığı hizmetler, eğitimler -yeterliliği ve kalitesi tartışılabilir- tamamen sosyal devletin ürünüdür. O dönemleri yaşayanlar bilirler. Bize şunu öğretirlerdi: “Vergi vereceksin, bu vergi sana yol, su, elektrik olarak geri dönecek.” Bu bir biçimde sosyal devlet uygulamalarıyla aslında bir gerçekliği de vardı bizim dönemimizde, ama bugün yok. Bugün yoksullar da nerede çalışıyorsa, asgari ücretliden ya da tüm çalışanlardan vergi alınıyor. Ancak bu vergiler alındığında, bu vergiler nerelerde kullanılıyor; herhangi bir şekilde doğrudan vatandaşın

[illegible]

Yoksulluktan Kurtulmanın Bir Yolu Olarak Üçüncü Bir Sektörün Yaratılması, Nasıl Bir Kamu Yönetimi?" biçiminde devam etti. Bu etkinlik kapsamında 17 adet de poster bildirir sunuldu.

Bundan sonra 10 yıl süreyle bu etkinlikler bu ölçeğiyle devam etmedi, özelleştirme sempozyumları ya da Özelleştirme Karşıtı Platformun değişik etkinlikleriyle devam ettiyse de 6-8 Aralık 2007'de EMO Ankara Şubesi yeniden bu kamu girişimciliği mantığı çerçevesinde etkinlikler yapmaya başladı. 2007'deki ilk etkinlik 'Kamu Girişimciliği Çalıştayı' adı altında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Aziz Köklü Salonunda Mülkiyeliler Birliği ile beraber gerçekleştirildi.

İlk Oturumda "Kapitalizmin Bunalımı ve Kamu Girişimciliği" konusu ele alındı ve Prof. Dr. Bilsay Kuruç, Prof. Dr. İşıya Üşür ve Gazeteci Ergin Yıldızoglu'nun sunumları oldu. İkinci Oturumda "Özelleştirme Pratikleri" konusunda Ali Yiğit, Doc. Dr. Funda Başaran, Çitçi Sen Başkanı Abdullah Aysu ve Doç. Dr. Filiz Çulha Zapçı'nın sunumları gerçekleştirildi. Üçüncü oturumda ise "Türkiye'de Kamusalallığın Yıkılışı" konusu ele alındı ve bu oturumda Kamu Girişimciliğini Geliştirme Merkezi - KİGEM Temsilcisi Ayla Yılmaz, Mülkiyeliler Birliği temsilcisi İlter Ertuğrul ve Prof. Dr. Aziz Konukman'ın sunumları oldu. Dördüncü Oturumda "Kamu Girişimciliği ve Özelleştirme: Eleştirel Bakış" konusu işlendi ve oturumda Prof. Dr. İşıya Üşür, Doç. Dr. Ufuk Uras, Dr. Faruk Alpka ve kamusalallık konusunda uluslararası bir isim olan Michael Albert'in sunumları oldu. Beşinci Oturum da "Kamusallık: Güncel Tartışmalar" üzerine yapıldı. Bu oturumda Prof. Dr. Galip Yalman, Dr. Ferda Keskin, Yrd. Doç. Dr. Levent Korkut, Doç. Dr. Serpil Sancar ve Prof. Dr. Alev Özkan'ın sunumları oldu. Altıncı ve son oturumda "Kamu Girişimciliği Eleştirisi ve Neoliberal Hegemonyaya Karşı Alternatifler" temalı forum Prof. Dr. Korkut Boratav moderatörlüğünde gerçekleştirildi. Boratav, Çalıştayda konuşulan konuların bir özetini ve sonuçlarını derledi ve konukların katkılarıyla etkinlik tamamlandı.

Daha sonraki etkinlik ise, 8-9 Ocak 2010 tarihinde "Kamusallık Yeniden" temasıyla ODTÜ Mezunlar Derneği'nde EMO Ankara Şubesi ve ODTÜ Mezunlar Derneği ile birlikte gerçekleştirildi. Etkinlik Prof. Dr. İşıya Üşür'ün "Kamusal Alanın Yeniden Düşünmek Neden Gerekli?" sunduğu bildiri ile başladı. İlk oturumda "Kamusallık Düşüncesinin Gelişimi: Tarih ve Teori" konusu işlendi ve bu oturumda Doç. Dr. Filiz Çulha Zapçı, Prof. Dr. Mark Neucleus (Prof. Dr. Mark Neucleus mazereti nedeniyle gelemedi ve bildirisini Araştırma Görevlisi Burak Özçetin sundu) Yrd. Doc. Dr. Fahriye Üstüner'in sunumları gerçekleşti. İkinci Oturum "Yeni

Bir Toplumun İnşasında Ekonominin Örgütlenmesi" teması işlendi ve bu oturumda Prof. Dr. Korkut Boratav, Prof. Dr. İşıya Üşür ve Prof. Dr. Hayri Kozanoğlu'nun sunumları oldu. Üçüncü oturumda "Dünyada Değişik Kamusalallık Pratikleri" konusu işlendi ve bu oturumda Metin Yeğin ve Küba Elçiliğinden Jorge Crespo Milan'ın sunumları oldu. Dördüncü Oturumda "Toplumsallığın ve Kamusalallığın İnşasında: Medya ve Yerel Yönetimler" konusu ele alındı. Bu oturumda geleceğini bildiren İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu son anda mazeret bildirmeden katılmadı. Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir yine etkinliğe katılmadı ancak bildirisini partisinin Ankara İl Başkanı sundu, Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tanık ve Samandağ Belediye Başkanı Mithat Nehir'in sunumları gerçekleştirildi. Beşinci ve son oturumda "Medya" konusu ele alındı ve bu oturumda Murat Yetkin, Doc. Dr. Doğan Tılıç ve Ertuğrul Kürkçü'nün sunumları gerçekleştirildi. Etkinlik konukların katkılarını sunduğu Forum oturumuyla tamamlandı.

Bu alandaki bir başka etkinlik ise 9-10 Aralık 2011 tarihlerinde "Kamusallığın Savunusu ve Toplumsal Muhalefet" temasıyla EMO Ankara Şubesi tarafından Ankara Üniversitesi Atam Salonu'nda gerçekleştirildi. Etkinlik açılış oturumunda Prof. Dr. İşıya Üşür'ün "Kamusal Alanı Niçin Düşünmeliyiz?" bildirisıyla başladı. Etkinliğin birinci oturumunda "Devlet, Kamu ve Hak Kavramlarını Yerine Koymak" başlığında Prof. Dr. Mark Neucleus, Doç. Dr. Filiz Çulha Zapçı ve Araştırma Görevlisi Ahmet Bekmen konuşmacı olarak katıldı. İkinci Oturum, "Yeni Kamusal Öznenin İnşası." Konuluydu. Bu oturumda Prof. Dr. Serpil Sancar ve Foti Benlisoy'un sunumları oldu. "İnternet çağında toplumsal muhalefet" konulu oturumda James Petras, Doç. Dr. Funda Başaran, İrfan Aktan, Ergin Yıldızoglu'nun sunumları oldu. "Hak ve Özgürlükleri Güvenceye Alan Yeni Bir Anayasa"

oturumunda ise Yasemin Özdek, Hüseyin Aslan, Ayşegül Devecioğlu, Hasip Kaplan, Orhan Miroğlu konuşmacı olarak katıldılar. Son oturum yine forumla devam etti.

Bu konudaki son Çalıştay ise 22-24 Mayıs 2015 tarihlerinde 'Başka Bir Kamusalallık Mümkün' temasıyla EMO Ankara Şubesi ve Mülkiyeliler Birliği tarafından Ankara Üniversitesi Atam Salonu'nda gerçekleştirildi.

Çalıştay benim hazırladığım Kamu Girişimciliği ve Kamusalallık Yeniden Etkinlikleri'nin geniş bir özetinin sunumuyla başladı.

Çalıştayda sırasıyla aşağıdaki oturumlar gerçekleştirildi. Oturum Başkanlığını Prof. Dr. Korkut Boratav'ın yaptığı "Neoliberal Yıllar - Türkiye'de Toplumsal Dönüşüm Dinamikleri" başlığında Doç. Dr. Serdal Bahçe ve Prof. Dr. Ahmet Haşim Köse: "Türkiye'de Toplumsal Sınıflar, Neoliberal Yıllarda gelir ve Zenginlik Bölüşüm Dinamikleri", Yrd. Doç. Dr. Ferda Dönmez Atbaşı, "Neoliberal Kapitalizm Çağında Kamunun Tasfiyesi ve

Uluslararası Katılımlı Çalıştay

9-10 ARALIK 2011
10.00 / 17.00

KAMUSALLIK YENİDEN

A.Ü. ATAM SALONU • ANKARA ÜNİVERSİTESİ SAĞIRLIK FAKÜLTESİ • ANKARA

KAMUSALLIĞIN SAVUNUSU ve TOPLUMSAL MUHALEFET

Kamusal Alanı Niçin Düşünmeliyiz?
Prof. Dr. İşıya Üşür

Devlet, Kamu ve Hak Kavramlarını Yerine Koymak
Prof. Dr. Mark NEUCLEUS • Doç. Dr. Filiz Çulha ZAPÇI • Arg. Dr. Ahmet BEKMAN

Yeni Kamusal Öznenin İnşası
Prof. Dr. Korkut BORATAV • Prof. Dr. Serpil SANCAR • Foti BENLİSOY

İnternet Çağında Toplumsal Muhalefet
Prof. Dr. James PETRAS • Doç. Dr. Funda BAŞARAN • İrfan AKTAN • Ergin YILDIZOĞLU

Hak ve Özgürlükleri Güvenceye Alan Yeni Bir Anayasa
Prof. Dr. Yasemin ÖZDEK • Hüseyin ASLAN • Ayşegül DEVECIOĞLU • Kaya GÜVENÇ • Hasip KAPLAN • Orhan MİROĞLU

KATILIMCI KİŞİLER
EMO Bursa Şubesi • EMO Diyarbakır Şubesi • EMO İstanbul Şubesi • Samsun Mülkiyeliler Birliği • SPO Ankara Şubesi
Çalıştay Muhalefet Derneği • Derneği TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası • Mülkiyeliler Birliği • ODTÜ Mezunlar Derneği • Öğretmenevi

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI ANKARA ŞUBESİ
Necatibey Caddesi No:102/3 Maltepe Ankara • <http://ankara.emo.org.tr>
Telefon : 0 312 231 44 74 • Faks : 0 312 232 10 88 • e-posta: ankara@emo.org.tr

Aşınan Yurttaşlık”, Araştırma Görevlisi Ekin Değirmenci, “Neoliberal Yıllarda Tarımsal Yapılardaki Dönüşüm Dinamikleri” bildirilerini sundular.

Oturum Başkanlığı’nı Prof. Dr. İşıya Üşür’ün yaptığı “Kamusal ve Toplumsal Haklar” konulu oturumda sırasıyla Prof. Dr. Metin Özügürlü: “Proleter ve Burjuva Devrimleri Sarmalında Toplumsal Hak Mücadeleleri”, Prof. Dr. Atilla Göktürk: “Neoliberal Yıllarda Kamusallığın Temel Dönüşüm Eğilimleri”, Araştırma Görevlisi Dinçer Demirkent: “Bir Politik Hak Olarak Kurucu İktidar”, Araştırma Görevlisi Özge Sanem Özates: “Bir Kamusalılık Yanılması- Evde Bakım uygulaması”, Prof. Dr. Bilsay Kuruç ise “Kamusal Alan ve Planlama” bildirilerini sundular.

Oturum Başkanlığını Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir’in yaptığı ve “Sınıf Perspektifi ile Kamusal Alana Bakış” konulu oturumda sırasıyla Yrd. Doç. Dr. Serkan Öngel “Gündelik Hayat, Kamusal Alan ve İşçi Sınıfı”, Dr. Gaye Yılmaz “Andre Gorz’a mektup - Merhaba Proleterya”, İlker Akçasoy (Eğitim-Sen Uzman) “Emi-nönünün’nde Yem Bekleyen Güvercinler- Eğitim Emekçileri”, Doç.Dr. Mustafa Kemal Coşkun “Toplumsal Hareketler ve Proleter Kamusal Alan” bildirilerini sundular.

Oturum Başkanlığı’nı Prof. Dr. Aziz Konukman’ın yaptığı “Özelleştirme, Kamulaştırma ve Toplumsallaştırma” konulu oturumda ise sırasıyla Mehmet Torun (TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi)- Doğal Kaynakların Gerçek Sahipliği Üzerine, Mehmet Ali Kıran (EMO Ankara Şubesi)-Elektrik Enerjisi Özelleştirmeleri Süreci ve Karşı Alternatifler, Emre Sevim (ŞPO Ankara Şubesi)- Ortak Tüketim Ürünü Olarak Ankara Ulaşımı, Doç. Dr. Süreyya Karacabey – Piyasa Sahnesinde bir ‘Özgürlük Dekor’u olarak Sanat, Abdullah Aysu (ÇİFTÇİ-SEN Genel Başkanı) - Gıda egemenliği bildirilerini sundular.

Oturum Başkanlığını Mülkiyeliler Birliği Başkanı Erdal EREN’in yaptığı “Özelleştirme, Kamulaştırma ve Toplumsallaştırma” konulu oturumda sırasıyla Diyar Saraçoğlu (Bilgisayar Mühendisi) – Sermaye ve Toplumsal Özgürlük Geriliminde Enformasyon ve İletişim, Dr. Orkun Saip Durmaz – Türkiye’de kamusallığın Omurgası Olarak Laik Eğitimin Savunusu, Doç. Dr. Cavit Işık Yavuz – Sağlıkta Değişen Roller, Değişmeyen Eğilimler, Araş. Gör. Ufuk Poyraz – Kentsel Dönüşüm Kapını -Müştereklerin Yitimi, İrfan Aktan (Gazeteci) – Alternatif Medya Önündeki Engeller ve Olanaklar bildirilerini sundular.

Oturum Başkanlığını TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Nerman Usta’nın yaptığı Yerellik/Merkezilik Ekseninde Kamusallığın İnşası konulu oturumda sırasıyla Doç. Dr. Sonay Bayramoğlu – Yereldeki Kamu Kamudaki Yerel, Arş. Gör. Ceren Gamze Yaşar – Merkez Yerel Geriliminde Kamusallığın Coğrafyası, Dr. Utku Balaban – Küçük Ölçekli Üretim ve Kamusallaşma bildirilerini sundular.

Etkinlik Moderatörlüğünü Prof. Dr. Funda Başaran’ın yaptığı Ortak Yaşamlar ve Direniş konulu forum oturumuyla sonlandı. Forumda Kazova işçileri, Yırca köylüleri, Soma işçileri, Tekel işçileri, Yatağan işçileri, Birleşik Haziran Hareketi, Halkların Demokratik Kongresi, Halkevleri, Taksim Dayanışması, Ankara Dayanışması, Abbasağa Forumu, Başkent Dayanışması, Ankara Direniyor, Ankara Ulaşım Dayanışması, 100. yıl İnisiyatifi, Validebağ savunması, Kuzey ormanları savunması, Derelerin Kardeşliği Platformu, Çapul TV, Bedaş İşçileri, Nükleer Karşıtı Platform, Beyaz Yakalı İşçiler, Soma Madenci Evi, Feminist Aktivist Özlem Çelik ve Başka Bir Kamusalılık Mümkün Diyenler katıldılar.

Etkinlik süresince Mülksüzleştirme Ağları Sergisi ve Toplumsal Mücadeler Sergisi de düzenlendi.

1997 yılında ‘Dünyada ve Türkiye’de Kamu Girişimciliğinin Geçmişi, Bugünü ve Geleceği Sempozyumu” ile başlayan süreci EMO Ankara Şubesi dört ayrı çalıştayla sürdürdü ve sürece yönelik önemli bir külliyat oluşturdu. Çalıştayların Bildirileri dört ayrı kitap olarak hazırlandı ancak maddi olanaksızlıklar nedeniyle basılamadı.

2007 Yılından itibaren bu etkinliklerin gerçekleştirilmesinde ön ayak olan dönemlerin EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanları Ramazan Pektaş ve Ebru Akgün Yalçın, Ömürhan Soysal, Oktay Dursun başta olmak üzere dönemin EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Üyelerine ve özverili çalışmaları nedeniyle EMO Ankara Şubesi çalışanlarına ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Çalıştayların gerçekleştirilmesi sürecinde desteğini esirgemeyen sevgili hocamız Prof. Dr. Korkut Boratav’a, bu süreçte en az bizim kadar koşturan sevgili yol arkadaşlarımız Prof. Dr. İşıya Üşür (ne yazık ki 2021 yılında yitirdik) ve Prof. Dr. Aziz Konukman başta olmak üzere tüm akademisyenlere, Çalıştayları birlikte kurguladığımız sevgili yol arkadaşlarımız Mutlu Arslan ve Dinçer Demirkent’e, bu etkinliklerde bizimle beraber yürüyen EMO Şube yöneticileri ve EMO İl ve İlçe Temsilcilerine, TMMOB ve Odalarının yöneticilerine, Sendikalara, kitle örgütleri temsilcilerine, araştırmacılara ve gazetecilere ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Yine bizimle bu etkinliklerin gerçekleştirilmesinde işbirliği yapan ODTÜ Mezunlar Derneği ve Mülkiyeliler Birliği’ne de katkı ve destekleri için teşekkür ediyorum.

“Başka türlü bir şey benim istediğim, Ne ağaca benzer ne de buluta” demiş Can Yücel.

Umarım Çalıştaylarda biriktirdiğimiz külliyat, başka türlü bir ülke başka türlü bir dünya kurma mücadelesi verenlere katkı sağlayacaktır.

Başka bir ülke başka bir dünya kurma yolunda yürütenlere selam olsun!

Sevgi, Dostluk ve Dayanışma Dilekleriyle

